

Årsskrift för Pelle Molinsällskapet

Pelle Molin (till vänster) och Fredrik Lindsög framme i Mosjöen efter vandring från Näsåker över fjällen. Deras näverkontar väckte uppmärksamhet ...

2011 - 2012

Bästa medlem!

I och med sommarens årsmöte har jag fått förtroendet att vara ordförande i Pelle Molinsällskapet. Det är med viss bävan jag antagit denna utmaning. Att som jämte leda ett Ångermanländskt sällskap kan ha sina komplikationer. Som bekant har det rått en viss rivalitet mellan jämtar och ångermanlänningar. Ni kanske kommer ihåg att detta bland annat har hört ihop med de länsbokstäver som förr stod på registreringsskyltarna. Till detta kommer "Y-länningar" förkärlek till Jämtländska fiskevatten. Innan jag, av Biskop Arne Palmqvist, för övrigt jämte, missiverades som pastorsadjunkt till Sollefteå-Multrå pastorat, hade jag endast passerat förbi Sollefteå. Dessutom hade en kompis gjort lumpen i Sollefteå. Nu, efter nära 38 år i Sollefteå/Multrå, trivs vi mycket bra i denna natursköna del av vårt vackra land. Ett bevis på detta är

att vi efter pensioneringen köpt ett hus i Västerstrinne.

När vi som prästfamilj flyttade till Multrå 1978 blev Pelle Molin aktuell på flera sätt. Min föregångare, Nils Wigren, kom till Multrå 1947. Han berättade om ett möte med en man som väl kände till Pelle Molin och hans familj. Wigren undrade om det inte var intressant att ha kommit nära en så berömd författare. Men Wigren fick svaret att Pelle Molin hade man inga högra tankar om. Att vara författare och konstnär stod inte högt i kurs i slutet av 1800-talet. Då levde efter maximen i 1 Mos. "I ditt anletes svett ska du äta ditt bröd". Vi vet att Pelle Molin var stolt till sin natur, men också att han under hela sitt kort liv var beroende av människors välvilja och givmildhet. Ett annat konkret uttryck för Pelle Molin i Multrå församling är Pelle Molin-stenen i Tjäll. Den är förfärdigad av Multråsonen Holger Persson.

Under många år förlade församlingen en friluftsgudstjänst till stenen. Då medverkade många gånger, den före detta militärmusikern, Åke Lönn med ett musikstycke på klarinett. Han avslutade alltid sitt framträdande i Tjäll med att citera Pelle Molins kanske mest kända dikt "Detta är Ådalen sannerligen det fagreste land. Allt detta är min ådal mitt sagoskrin, min kärlek och min skräck". Efteråt begav han sig till Ådals-Liden för att medverka i "Sagornas Ådal".

Det jag ser fram emot under det kommande året är, att det inledda samarbetet mellan de tre litterära sällskapen i Sollefteå, Laura Fittinghofsällskapet, Emil Hagströmsällskapet och Pelle Molinsällskapet, ska utvecklas. Detta kan ske i samverkan med "DELS" uttytt, "De litterära sällskapen i länet".

Det andra är deltagande i "Levande litteraturliv i Sollefteå". Detta är initierat av Dahlbergs bokhandel och dess föreståndare Jörgen Desén. Statens kulturråd ger bidrag till detta för "att stärka litteraturens ställning, öka läsandet och lyfta fram kvalitetslitteratur". Det är ett 3-års projekt.

Det tredje är samverkan med det livaktiga Pelle Molinsällskapet i Bodö. Den plats där Pelle Molin slutade sina dagar. Till detta kommer fortsatt samverkan med hembygdsföreningarna i Sollefteå och Ådals-Liden.

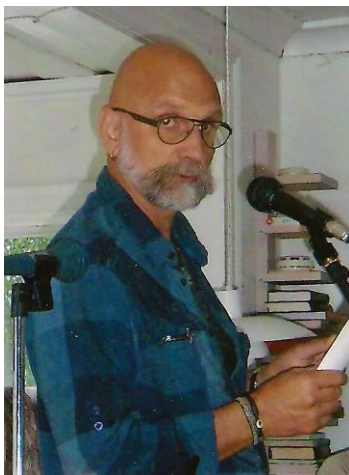
Slutligen ser vi alla med spänning och förväntan fram mot sällskapets årliga höjdpunkt, "Talet vid stenen".

Välkommen till ett nytt spännande verksamhetsår!

Bengt Sandström

Talet vid stenen 2012

Björn Krestesen

"Olika sorters kulturbegrepp!"

Man blir rik av kultur, men kulturarbetaren förblir kanske fattig.

Lite bakgrund

Jag heter Björn Krestesen och är konstnär, grafiker scenograf, entreprenör, pappa och inte minst MORFAR.

Jag har ca 100 separata utställningar och än fler samlingsutställningar bakom mig. Jag är representerad på museer och privata samlingar från Kuba till Tokyo, Kina till Mexiko, Frankrike till Grönland.

Jag gick ut den femåriga Kungliga Konsthögskolan 1979 och har efter det haft privilegiet att leva av och med mitt konstnärskap.

Min far är född i Danmark med svensk mor och växte upp på Jylland, min mor är född i Tjeckoslovakien med tjeckisk far och dansk mor, min far stack till Sverige direkt efter det ockuperade Danmark blev fritt och min mor kom via några år i Norge till Sverige i 16-årsåldern .

Jag är född i Sverige och är den förste på 3 generationer som fortfarande bor i det land jag är född i, jag har nu kraftigt (sedan 1981) slagit ned mina bopålar i Häggbränna, Ådalen och ingen jävel ska någonsin få dra upp dem.

Morfar blir det krig nu?

Kuba-krisen stod i full fokus, när klockan var 16.45 var radion redan uppvärmd, de hypnotiserande gröna fälten hade hittat sina positioner och allt tystnade som alltid i rummet, min morfar Frans satt allvarlig framför radion.

Här under närmaste minuterna kunde våra liv ändras, min morfar hade tagit sin familj från Tjeckoslovakien till Norge där han startat en fabrik och hjälpt judar över gränsen. I honom brann en stor humanist, han hatade nazismen och han hade som 16-årig officer deltagit i det fasansfulla första världskriget. Hans bror var gift med en judinna så han förstod tidigt på skidorterna i bergen vad klockan var slagen. Efter att blivit avslöjad som motståndsmän så flydde han till fots över fjällen till Sverige där han startat om igen för tredje gången.

– Morfar blir det krig nu?

Han lade sina finlemmade händer på mina axlar och sade sitt tankfulla:

– Hmmm och Suckande Nåååjaa, det ordnar sig, vi kan alltid flytta.

Han gick bort vid 92 år ålder, min morfar som sjuåring hade haft Buffalo Bill på middag hemma hos sig i Brno Tjeckoslovakien, Han hade placerat små penningssummor i Kanada, England osv. utifall att vara tvungen att fly nya krig.

Det var den kultur han bar med sig, att planera för familjen att ansvara för den i flera led!

Det var en allvarlig kultur på liv och död, han var familjens vallhund fast han var yngst av 3 bröder, och det har smittat, när vi väl hade blivit med vårt hus i Häggbränna 1981 (världens centrum som jag kallar det) så gick vi till älven för att bada.

Underbart sa min hustru Britt, och jag kommer på mig själv med att se efter var är älven smalast, där man lättast kan fly över, om ryssen kommer, för då skär han av landet vid en naturlig gräns, så att säga.

Den kulturen bär jag i arv.

Livskraft är ledordet för alla mina ämnen i konsten.

Min lärare i svenska i gymnasiet trodde ganska säkert att jag skulle hamna på plattan i Stockholm som så kallad fri företagare, trots att jag var skötsam i skolan och en mycket väluppfostrad dyslektiker men se där bet hon sig i tummen, kulturälskare som hon var och gift med dåvarande kulturministern till trots, Inte någon lärare i mina 12 år i skolan pekade på den väg som jag sedan tog! Det är kanske också en slags skolkultur.

Då fanns ingen radar, på kulturarbetare i skolan!

Med 93 förlossningar, för att bli barnmorska, erfarenhet på operation (med bland annat att assistera min mors gallstensoperation) med tanke på att bli kirurg.

Delägare av en professionell fri teatergrupp i Stockholm (med turnéer i Syd- och Östeuropa och Sydamerika) där jag arbetade som skådespelare och scenograf så var det dags, att ge efter för hungern, att bli konstnär.

Det var lite om de kulturer jag mötte på vägen till att bli konstnär.

Hur såg då den traditionella kulturen ut på Kungliga Konstakademien, konstens elfenbenstorn ...?

Det fanns på den tiden endast en Konstakademi i Sverige med fem års utbildning, dyr som en stridspilotutbildning, sa dom .

Cirka 900 sökande med oftast cirka fyra års olika förberedande konstskolor bakom sig. Jag hade ingen förberedande konstskola, men hade levt med och runt konsten hela mitt liv, hört diskussionerna mellan pappa, Sven X:et Erixon, Bror Hjort, Lennart Hellsing, Per Myrberg, Torsten Renqvist osv.

Kunde det vara en förberedande skola kanske?

Jag citerar samtalet, när jag i euforisk glädje ringde min far för att tala om att jag kommit in i min drömmars skola .

– Hej, pappa jag har kommit in på Mejan (Kungliga Konstakademien)!

– ÅÅ fan grattis! Stort grattis! Hur många kom in?

– Vi var 923 som sökte och vi var 12 som kom in på måleriet.

– Å fan. Det var en stor kull, var beredd på en liv tids fajt. Hmmm. Vill du höra lite livs statistik av din far och kollega?

– Javisst.

– Två tar livet av sig, två blir alkoholiserade, två hamnar på hisspan, två blir geniförklarade direkt och låser sig i prestationsångest, så de slutar direkt efter mejan, någon är skitbra men får aldrig chansen att visa sig.

– Ja är ni tre kvar om 20–25 år så är det en jävligt stark kull!

– Jaha, tack ska du ha, det var ju uppmuntrande.

– Uppmuntrande, här finns fan inte tid till så mycket uppmuntran! Se bara till att du tillhör de tre.

En sak till.

– Ja.

– Nu är vi kollegor och då ska vi kunna mötas som sådana och inte blanda in blodsband för det finns det inte tid till i den här utvecklingsprocessen.

Det var den kulturen som jag fick från vaggan!

Jag var nu tredje generationen konstnär! Och idag när våra döttrar valt sina liv, ja då är vi fyra stycken generationer.

Varför kunde inte någon djävul bli normal!

Men inte behövde jag vara lika tydlig som min far var, och är, nej dom visste nog redan vad det handlade om.

En episod i Grekland

– Pappa måste du tjata om kvitton varenda gång vi äter mat eller glass? Du ser ju själv, här i bergen har dom inte haft el till kassaapparaten sen andra världskriget, pappa det är piiinsamt!

Idag!

Pappa nu vet vi hur vi delfinansierar överlevandet och möjligheten till att resa!

Avdragskvitton och kunskap om lagar och skatteprejudikat .

Jojo, det är i sådan kultur vi Fria skapare måste leva i!

I Häggbränna blev vi som (Stockholmare och konstnär) bemötta med en fantastiskt stor värme från samtliga i byn, de hjälpte oss att sätta rötter på bopålar exempelvis första vintern -32°C så stod det en konsumpåse med julklappar på bron till barnen, sådant glömmer man inte!

Mina damer och herrar, öppenhet är något av den finaste kultur man kan odla. Nämligen att, ge alla en chans.

Var öppen för olikheterna och utvecklas.

Men jag ville ge tillbaka!

Och då föddes bland annat idén om Holmgång!

Jag ville att inte bara skattebetalarna i storstäderna skulle ha tillgång till vad jag ansåg som det bästa av scenkulturen.

Jag föreslog först att mina närmaste vänner här uppe skulle kunna åka och se på Bhutodans i Japan eller höra på flamenco på plats i Spanien, så alla fick gemensamma referenser, men antingen hade de pengar, men ingen tid , eller tid, men inga pengar.

Så plötsligt fick jag Flachen:

– Björn du tänker för smått kan inte Häggbränna åka till världen så får fan i mig världen åka till Holms Lantbruk.

Ja se det är att skapa förutsättningar för kultur det!

Det är dock oerhört energikrävande!

Vi har idag ca 123 möjliggörare och jag har väl personligen i motprestation haft glädjen att donera litografiska blad för siså där 1,3 miljoner till möjliggörare .

Att se sina bilder användas och omvandlas till nya möjligheter och nya uttryck det är en ljuv känsla!

Bonden Thomas Larsson ställde upp med platsengagemang och tid, likaså den gode vännen och dåvarande kommunförbundsdirektören Lennart Jonasson, producenten och teaterchefen K Anders Öhrn. Så småningom författaren och terapeuten Lars Enberg, samt musiker och företagaren Stefan Lund.

Vi beslöt att tillsammans göra sextimmarsföreställningar innehållande endast det vi själva tyckte var

spännande, inga konstnärliga kompromisser, därtill bygga ytterligare 395 platser för alla andra som ville se våra föreställningar, innehållande sport, dans, musik, mat och teater som vi själva gillade .

– Jo jo det kallar jag kultur med etik och moral, baserad på positiv idioti och härlig kamratanda.

Och vilka familjer vi har, utan dem ... ja ni förstår!!

– Fick vi då pengar av Sollefteå kommun? Mycket lite, men vi spottar inte på småsten.

– Fick vi mer från andra kommuner som Kramfors och Ö-vik, Härnösand och Stockholm? Javisst!

Vi fick fyra inslag på rikstv , inom 24 timmar samt 64 spaltmeter i tidningar runt landet inför premiären, men det får väl Sollefteå varje dag?

Men framför allt ett stöd från privata bland annat Nylands Järn som trodde på oss och gick spikrakt in i projektet. Vi satsade på lokal mobilisering, och folk lämnade fällda träd vid tomtkanten för att sågas upp till det enorma behov av virke som behövdes för att bygga om 800 kvm höskulle till en fungerande scen.

SCA stod för den tyngsta delen av virket och uttalade sig i tidningsintervjuer, bland annat att finns det inte kultur i bygden att fritidstanka för våra anställda, så får vi sämre kvalitet på ansökningar på lediga jobb. De hade förstått.

Vi surrade om att starta whisky redan då, men orkade inte, Thomas Larson blev senare tillfrågad och var med och grundade Box Whisky där han nu är VD.

Box som i dag räknas som en av världens intressantaste whiskyprojekt. Destilleri chefen där räknas som en av världens 5 skickligaste i att blanda denna Gudadryck, japanerna bugar ända till golvet när de möter honom av respekt, och de kan whisky ska ni veta!

Det är våra folkvaldas plikt att kunna läsa av när projekt kan vara till nytta för bygden/länet, och på något sätt vara med på tåget, mot en framtid med arbete och fler som hittar till Ådalen, denna fantastiska metropol.

Så om kommuner och landsting missar projektet tåget med Box gällande lansering av vår gemensamma bygd och län, så köp ett ankare där och sup er redlösa, för upptäcker ni att ni missat den tågavgången (Det är ju många tåg som inte gått från Ådalen och Sollefteå på sistone), då hjälper inga aspirin-tabletter hur många bortförklaringar ni än har.

Ja där i tunnorna på box där lever och förädlas kulturen ska ni veta.

Lika så på Urkult, på idrottsklubbarna, och runt i stugorna likaså.

MEN

Kulturen dör om den inte möter andra kulturer den torkar ur om den inte stöts och blöts med nya uttryck från exempelvis olika länder.

Kultur är för mig mat, traditioner, språket, musiken, sport, jakt, fiske, vävning, utbildningsplatser, konst, teater och inte minst det fria ordet.

Överraskande händelser, kan också leda till nya kulturtraditioner.

Så därför kära åhörare bryter jag nu traditionen, om att det ska vara endast en talare per år vid Pelles sten, och bjuder er nu på några andra personer och deras reflektioner.

Schh! Hörde ni skrattet från vårt käre födelsedagsbarn och min kollega Pelle Molin?

Jo du, här i din Ådal kan fortfarande det oförutsedda ske!

Så här kommer några röster från det kulturkluster som jag haft lyckan att befinna mig i. Dessutom är var och en av dem värda en egen timme vid stenen, och på detta sätt kära styrelse tjänar ni in flera år och arvoden.

Lita aldrig på en konstnär som mig ni kommer aldrig vara hundra på vad ni blir serverade, men det är ju det ni tycker kittlar lite extra eller hur?!

Låt mig nu presentera min gode vän:

Anders Öhrn

Tidigare chef för teater Västernorrland, producent, skådespelare, regissör, författare, före detta landslagsman i svenska längdhoppsslaget och slutligen framgångsrik ordförande för bland annat Sundsvalls basket. Förra årets svenska mästare, han ska berätta om hur sport och visioner samt konst kanske kan göra en liten skillnad i exempelvis Kenya i Afrika.

Lars Enberg

Författaren regissören terapeuten och poeten entreprenören, och ordförande i Urkult samt ledamot av Holmgångs styrelse

Anders Bodin

Elitskidåkare, skogsarbetare och bondjävel i Boteå som efter 17 år äntligen kommit ut, som man säger nu för tiden (ni hörde väl sommar med Anja), han har kommit ut, som poet, och det ska ni veta kan vara lite känsligt och naket i en liten bygd där alla redan har sin plats.

Björn avslutar och tackar med en historia om "Holmgångsnegern".

Björn tar emot Pelle Molin plaketten av ordförande Cissi Jacobsson

Anders Öhrn

Fri tolkning av min medverkan:

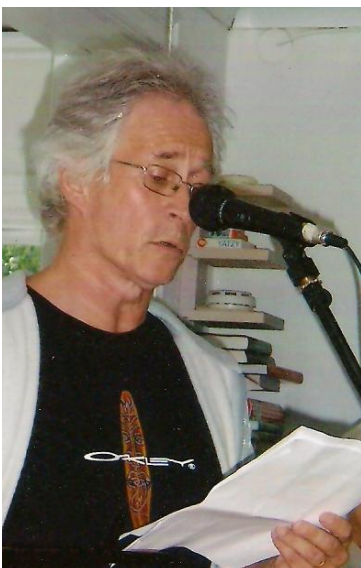
Björn Krestesen är generös och egensinnigt kreativ. Att få bistå Björn vid utdelningen av Pelle Molin-priset var en ära. Ett av de första återkommande motiven från hans inledande tid på Mejan, 1974, var en rökt fårskog, som hängde i ateljén. Samtidigt som den förvandlades till olja på duk, så inbjöds hans gästande kompis att karva sig några bitar, varvid motivet minskade i omfång, medan motivet blev en utgångspunkt för studier om liv och död, dödande på gott och ont, liksom levande och döda kroppars positioner i ett konstnärligt kretslopp, en form av visionär poesi som både utmanade och berörde. Jag minns till och med smaken!

Björn frågade om min medverkan som en del av en annan verksamhet på liv och död. Mitt engagemang i Kenya i ett fattigt område med över 70 % smittade av HIV och med en mellangeneration av föräldrar som lämnat jordelivet och där man med alternativa metoder fortsätter leva livet fullt ut utifrån de perspektiv som långtifrån har någon motsvarighet hemma.

Björn kopplade ihop mina erfarenheter i Kenya med Pelle Molins Ådalens poesi, som det mest naturliga att det som hänt och det som sker i Ådalen är bara en förlängning av de erfarenheter som införskaffas i tankegods, bilder och verklighet andra orter runt om i världen, och där Ådalen även 2012 kan verka som en stolt plats att leva på, att bo i, att vörda i historiska termer och ändå lyfta upp till en angelägen horisont resten av världen som spegel. Pelle Molin hade gillat Björns dramaturgi och jag fick också en ny vinkling att närma mig världens och Ådalens poesi.

Kort resumé av Lars Enbergs novell

Lars presenterar innehållet i novellen som ett stycke om ”kärlek, arbete, arbetslöshet, Norrland, Norrlands inland och Långsele”.

Det handlar om SJ-arbetaren som inte kan acceptera att han blivit uppsagd. Han vill att allt ”ska vara precis som vanligt”. Därför kliver han upp varje morgon kl. 5, tittar till hustru och barn, som ännu sover, packar matdosan, startar den gamla Volvon och åker som vanligt till jobbet. Där är han i god tid. Han sätter sig i lunchrummet. Arbetskamraterna droppar in en efter en. De uppmanar honom att gå hem, han är ju uppsagd. Men han vill inte gå hem. Han sitter och drömmer om hur det var förr. Då var många fler tåg i gång, mycket folk fanns i rörelse på bangården. Så kommer ”basen”, även han uppmanar honom att gå hem. Motvilligt resar han sig. Innan han stänger dörren efter sig, hör han hur hans gamla arbetskamrater pratar bakom ryggen på honom. De tycker att han är en ”kuf” som inte kan acceptera sin uppsägning. Självt tycker han att det är fel på systemet. Han som älskat sitt arbete, varit ett med det. Han ville att ”allt skulle vara som vanligt”.

"Dagens sanning", Anders Bodin

Med anknytning till Pelle Molin, och hans praktverk "Ådalens poesi"

Är det så att landskapet Pelle Molin beskrev som "Guds verk då han på samma gång log och vredgades", gett språket dess karaktär? Birger Norman har med sina diktsamlingar på mål:

"Utanikring" och "Speleka", nått ut på ett fantastiskt sätt och verkligen lyft ångermanländskan.

Han skriver i förorden: "Det ångermanländska språket är mycket rytmiskt", "Jag märkte att jag fingrat på ett instrument som bar på egna klanger, starkare laddningar och resonanser av ett förbryllande djup".

Det här målet lämpar sig för dikt Ådalens poesi!

För mig är ångermanländskan ett fantastiskt språk! Det är rytmiskt, och uttrycksfullt. Och hade jag inte fått uttryckt mig på det, hade det inte blivit någon bok! Dessutom inger vårat mål, med dess ton och rytm, lugn och förtroende. Det uppfattas positivt! Och det kan vi

gott vara stolta över! Sen ska det vara måtta med allt. Inte bara bli något romantiserande fjäsk eller övergå i bonnkomik. Därför, en dikt med ett lite djupare anslag:

"Till en Ångermanlandsbrud"

Grann å fin stå du

färdigen jära nye fäler

Lön'ent bjese fast dä

gå hemtrû val ingan utveckling

Ha respekta dit du kom

men minns ursprunge ditt

Stå för dä du säg

Bli'nt na fjås som kute vä ralle

Äljest gäll gammelmärka:

Gär rätt för dä,

lär dä,

- å bry dej!

Föräxt'n, äne bära döen fisk som flyt vä strömmen!

säen än'te länger väg himm än bort

Du ä välkommen tebaks

vä ide'en, impulse'n å kunskap

adressboka fullklûta, å kontant vä hele väla

Å ha du en kär vä dä,

Fo'n gärna ha rektit ställt

- åtminstone i huvve!

Stipendiaten Sara Britta Edlund

2012 års Pelle Molinpris har tilldelats journalisten och författaren Sara Britta Edlund från Resele. I hennes första barnbok "Sixten, äventyret i underjorden" är niplandskapet vid Ångermanälven centrum för händelserna. Med inlevelse och faktakunskap tar hon oss med till sin barndoms sagolandskap i Resele. Sixten och småfolkets äventyr bland djur och natur sätter fantasin igång och blir även en kunskapskälla för barn och vuxna. Sara Britta Edlunds barnbok bidrar att lyfta fram den bygd som även Pelle Molin så varmt älskade och beskrev.

Priset är instiftat av Pelle Molinsällskapet 2009, att ges till den som genom sin kulturella gärning givit gestalt åt livet i norr och människorna där.

Harriet Boman, ledamot i Pelle Molinsällskapets styrelse presenterade vår stipendiat, och Mikael Sjölund ordförande i Kultur- Utbildnings- och Fritidsnämnden överlämnade priset samt blommor.

Pelle Molinsällskapets Hemsida

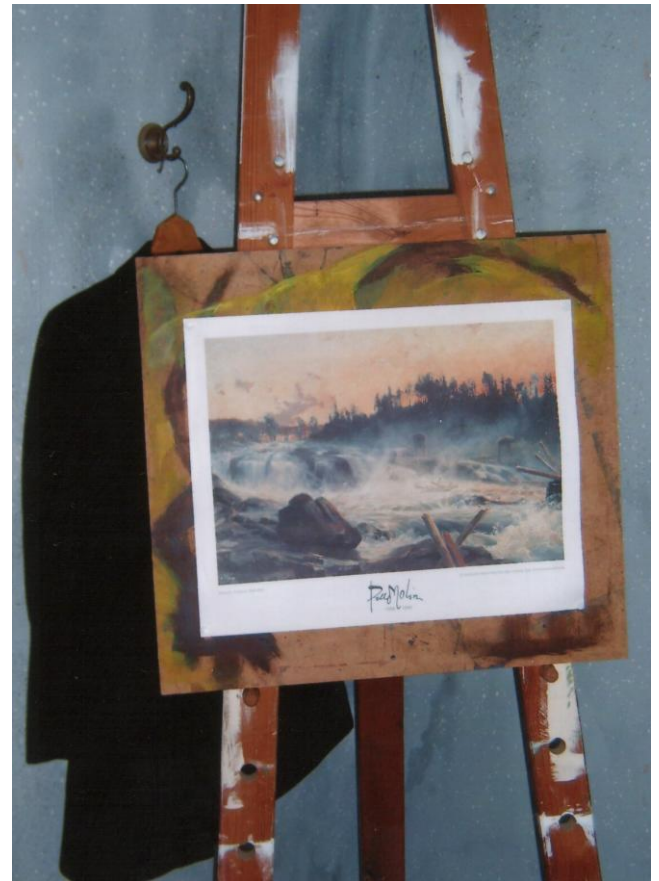
Vi rekommenderar gärna vår hemsida. Hemsidan uppdateras regelbundet med ny historik och Pelle Molinsällskapets verksamhet.

Pelle Molinsällskapets hemsida: <http://pellemolin.se>

Pelle Molinrummet i Ådalsbyn

Pelle Molinrummet i Mobäckstugan där Pelles farfar hade bott, började inredas 2011 och har i sommar utökats med ett staffli från Pär Andersson och Astrid Thesélius i Lidgatu.

På staffliet står nu en reproduktion av Pelles målning "Åkvisslan".

Talare vid stenen 1997 Lars Nerbövik från Bodö står för reproduktionen som skänktes av Pelle Molinselskapet i Bodö.

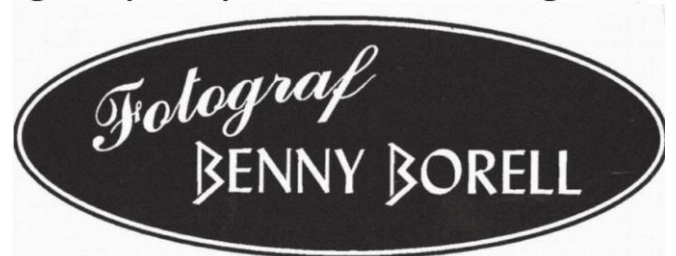
Essys i Näsåker
Tfn. 0622-300 50 & 0706 33 66 76

Essys Hantverksbutik
Fairtrade hantverk från Indien med unikt utbud av kläder, väskor och hemtextil från småbyar och stamfolk.
Egen läderverkstad med bälten, armband och vapenremmar.

ÖPPET
hela året lördagar 12-15
juli alla dagar 12-15
www.EssysHantverk.se

A photograph showing several handbags and textiles with intricate, colorful patterns, likely Indian fair trade products.

Gamla foton? Inga problem - jag gör nya kopior och förstoringar!

Storgatan 51 "Appelbergshuset", Sollefteå

Telefon: 0620-58126

Norrlands Tulpanfestival 2012 i Backsjön

Festivalen med digert program pågick i år från 26 maj till 10 juni. Det är en fröjd att se Carolina Vissers och Hasse Sjölungs färgsprakande tulpanodling mitt i skogen. Under "Konstnär- och författardag" söndag den 3 juni deltog Pelle Molinsällskapet i år liksom förra året. Mariann Hedman och Inger Sjöblom arrangerade bokbord och hoppades på intresserade besökare.

Men vädrets makter var inte nådiga.
Det kalla regnet bara öste ner.
Under plasttak och paraplyer lockade varmt kaffe och holländska våfflor mer än Pelle Molin.

Samverkan i Näsåker

Pelle Molin-sällskapet har under det gångna året inlett en intressant samverkan med Ådals-Lidens Hembygdsförening i Näsåker med syfte att skapa ett ökande intresse för en av bygdens största profiler genom tiderna, den fattige bohemen, folklivsskildraren och målaren Pelle Molin.

En självklar plats för att spegla hans liv och gärning är givetvis Hembygdsföreningens stuga på Prästnipan i Näsåker, stugan där han frös och svalt, och som länge varit ett besöksmål för så många från när och fjärran.

Under sommaren har tre av Pelle Molinsällskapetets medlemmar medverkat i guidningen i Pelle Molinstugan. Anita Berglund, Harriet Boman och Bertil Nordin åtog sig uppgiften att vara ciceroner, vilket de upplevde som både intressant och trevligt.

Det finns så mycket att berätta om och beskriva för besökarna i stugan och Pelle Molinsällskapet ser förstås att en samverkan ska kunna bestå och vidareutvecklas!

URKULT

Fotograf Benny Borell

FOLKFEST VID NÄMFORSEN FÖRSTA HELGEN I AUGUSTI

FOLK- & VÄRLDSMUSIKFESTIVALEN
FÖR HELA FAMILJEN SEDAN 1995
I NÄSÅKER - 4 MIL FRÅN SOLLEFTEÅ

tele 0622-107 89 www.urkult.se

Ådalens Poesi av Pelle Molin

130:-, vid köp
av 3 eller fler: 120:-

Ådals-Lidens hembygdsförening
0622-102 77

Besök Näsåkers Hembygdsgård &
Pelle Molins!

Pelle Molinselskapet i Bodø

**Pelle Molin
selskapet**

i

Bodø

PELLE MOLIN – TALE VED HANS BAUTA 26.4.2012

Ærede forsamling!

På dagen i dag er det 116 år siden Pelle Molin døde i Bodø etter et kort sykeleie, og vi i Pelle Molin-selskapet har gjort det til en tradisjon å hedre hans minne på hans dødsdag med en enkel seremoni her ved hans bauta på Bodøs gamle kirkegård.

Pelle Molin-selskapet i Bodø har som sitt formål å virke for økt kunnskap om og interesse for Pelle Molins kunst og forfatterskap samt i sin alminnelighet for dyrking av de skjønne kunster.

I tråd med at Pelle Molin så sterkt tok til orde for betydningen av fred mellom brøderfolkene – og i 1895/6 var det ingen opplagt sak, kan vi vel si at vi også virker for et sterkere og stadig nærmere forhold til vårt svenske broderfolk.

Men hvem var han?

Han var maler og forfatter – skrev bl a en rekke skisser til reisebeskrivelser fra Norge, og én av hans noveller fra Ådalen er også filmatisert. Til Norge kom han i 1892 – 28 år gammel. Når han så døde i 1896, var det ikke så svært lang tid Bodøs befolkning fikk gleden av å ha ham her.

Hans malerkunst ble aldri helt stor, men han har flere meget levende skildringer – særlig av vann i bevegelse. Han satt gjerne mitt i fossen og malte for virkelig nærhet til motivet.

Slik var det også med hans forfatterskap – han ville kjenne på livet det han skulle skildre. En teltur til Sulitjelma våren 1896 for å oppleve en vinterstorm, ble derfor innledningen til den lungebetennelsen som tok livet av ham.

Pelle Molins fremste beundrer i Bodø var Knut Hoff som dessverre gikk bort i fjor.

Han skrev til Pelle Molins 145. fødselsdag i 2009 dette:

PELLE MOLIN 145 ÅR ETTER

AV KNUT HOFF

Det var i en annen tid
og havet lokket i vest.
Han hadde fått hjelp av en prest,
en skredder gjorde seg flid
og etter en spennende vandring
ble han vår nye gjest.

Et pust fra de store skoger,
fra vidder og fossefall
På himmelen grågåsens ploger
mot nord som de fulgte et kall.

Hit kom han, og møtte Marie,
hans eneste faste støtte.
Nå halte han frem staffeliet,
nå lo han til alle han møtte.

Noveller kom fra hans hjerte
og jublende dro han på havet
og glemte all sult og smerte
all fortid og sorg var begravet!

Det var som han levde i nuet;
han var ikke redd for å dø
når snøstorm i Sulis ham truet
eller i brott og sjø.

Han levde fra hånd til munn
og møtte små damer i byen.
Sterk og uredd og sunn
med livs appetitt på menyen.

Han var som en flamme i natten
som brant og sluknet så brått
For ham tar vi av oss hatten
omsider har vi forstått.

Han ville uendelig mye
hans hjerte banket for alle.
Han ville oss alle fornye;
for fredstanken ville han falle.

For fred mellom broderfolket
ville han kjempe og dø.
Så elsket han også livet.
Han slåss for det daglige brød.

En av de unge døde,
en drømmer med store vyer
gikk inn i sin aftenrøde,
en seer, en ekte fornyer!

I dag skal vi takke og minnes
vandrerens, drømmerens, gjestens,
mannen på vingehesten!

Vi nedlegger en blomst på Pelle Molins bauta og minnes både ham og Knut Hoff i ærbødighet.

Boende - Konferens - Fest

Hotellet med de stora möjligheterna

Vi erbjuder boende i 30 rum, luftiga konferenslokaler och mysig gillestuga för fest. Bastu, biljard, luftgevär, Singstar och Buzz.

NIPANHOTELLET

0620 - 510 01

e-post: nipanhotellet@telia.com

www.nipanhotellet.nu

Alltid färskt
hembakat bröd
och goda pajer,
smörgåsar med
mera.

Hälsar dig välkommen

Öppettider:

måndag-fredag 9.00-17.00

lördag 10.00-16.00

söndag 12.00-16.00

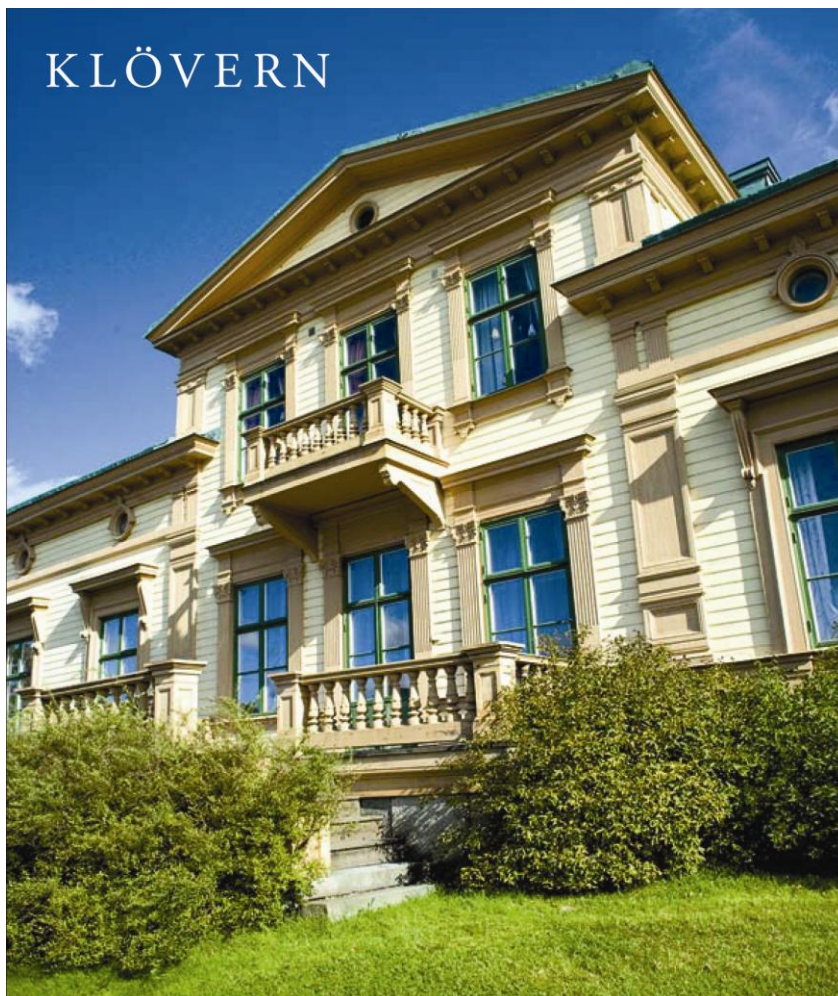
Tel 070-2845660

**TIDNINGEN
ÅNGERMANLAND**

**VI BERÖR
MÄNNISKOR.
VARJE DAG.**

KLÖVERN

Klövern expanderar

Klövern, ett av Sveriges största börsnoterade fastighetsbolag, fortsätter att växa.

Via förvärvet av Dagon AB möter vi nu kundens behov av lokaler även i Sollefteå och Härnösand.

Förutom attraktiva lokaler i bra lägen erbjuder Klövern bland annat snabb service och god lokal kännedom om de marknader där vi är verksamma.

• Intressant även för dig?

Kontakta enhetschef Paul Gerdin

070-6976606

pail.gerdin@klovern.se

www.klovern.se

Börsnoterade fastighetsbolaget Klövern ska med närhet och engagemang möta kundens behov av lokaler och tjänster i svenska tillväxtregioner. Klövern har fastigheter värda drygt 21 miljarder kronor som förvaltas av egen personal. Vår ambition är att vara marknadsledande i de städer där vi är verksamma.

Läs mer på klovern.se

Svenska kyrkan

Ådals-Lidens pastorat

Välkommen till gudstjänster och övriga evenemang i Ådals-Lidens, Junsele, Resele och Eds församlingar!

För info - se predikoturena i
Tidningen Ångermanland varje torsdag.

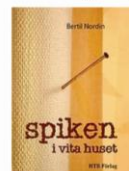
Pastorsexpedition tel: 0622-100 21

BERTIL NORDIN

Deckarsuccéerna avlöser varandra!

Komplettera din samling - mys i vintermörkret!

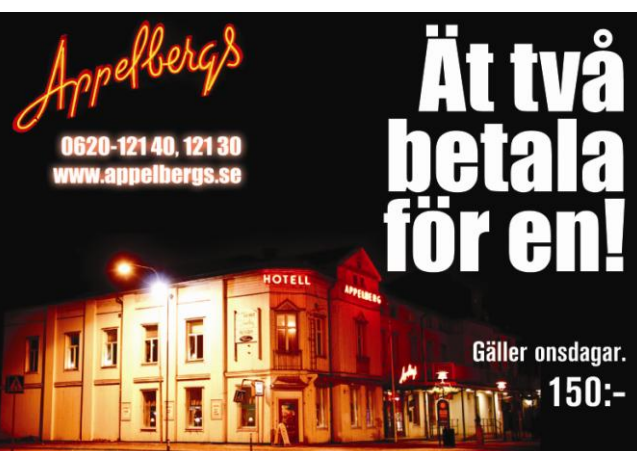
FOR ENDAST
249,-!st inkl. porto

Vårt present- & klapptips: Näthandla redan nu!
Läs om dem på www.hasselrot.nu **Mail:** pond@hasselrot.nu

POND FÖRLAG Nyköpingsvägen 451
618 33 Kolmården

Appelbergs
0620-12140, 12130
www.appelbergs.se

Ät två betala för en!

Gäller onsdagar.
150:-

Textilarkivet Västernorrland

Lär känna länets textila arv.

Utställningar
Textilkaféer
Kurser
Butik

Läs mer på www.textilarkivet.se

TEXTILARKIVET, SOLLEFTEÅ
Fri entré www.textilarkivet.se
Öppet onsdag - söndag 12-16
Nipan 22, Sollefteå, tfn 0611-886 00

 murberget
Textilarkivet Västernorrland

DAHLBERGS BOKHANDEL

— Hela familjens bokhandel —

Bokcirkeln Läslustan 2012-2013

Så här fungerar vår bokcirkel:

Du väljer bland 60 nya böcker
Du lånad boken ca 3 veckor
Bokcirkeln pågår i ca ett år
Du får behålla en bok
när cirkeln är slut

Välkommen in till oss
så berättar vi mer!

Storgatan 64, 881 31 SOLLEFTEÅ
T: 0620-100 27

I trygga händer

Funderar du på att avverka eller vill du få råd i olika skogliga frågor? Vänd dig då till SCAs virkesköpare. Vi finns alltid nära dig och erbjuder tjänster som täcker skogsägarens hela behov. Vi förädlar ditt virke vid våra effektiva industrier, vilket borgar för ett lönsamt skogsbruk i norra Sverige.

Hos oss är din skog i trygga händer!

Ångermanlands skogsförvaltning, tel 0612-257 20

scaskog.se

www.scaskog.com

ORIGINAL BLÄCK ÄR DYRARE ÄN GULD

*Få ekonomiska tips
i din lokala Bläckaffär.*

*Vi erbjuder prisvärd återfyllning
av er skrivare!*

Nyheter!

return

McBläck
Return
Program

Mer info:
www.mcblack.se

Kulturkamp i Norr

"Talet vid stenen"

- 1984 Karl Erik Johansson, Backe
1985 Maj Olsen, Nyland
1986 Erik Sjödin, Härnösand
1987 Rolf Tourd, Sigtuna
1988 Thorbjörn Fälldin, Ramvik
1989 Jan Stattin, Prästmon
1990 Anders Åberg, Nordingrå
1991 Nicke Sjödin, Sollefteå
1992 Carl-Göran Ekerwald, Östersund
1993 Ann Marie Rådström, Stockholm
1994 Peter Mosskin, Krokomb
1995 Rolf Aggestam, Lidgatu
1996 Pär Andersson, Lidgatu
1997 Lars Nerbövik, Bodö
1998 Carl-Henrik Berg, Skellefteå
1999 Folke Ahlberg, Stigsjö
2000 Sarah Mårskog, Ramsele
2001 Bo G Hall, Stockholm
2002 Bo R Holmberg, Örnsköldsvik
2003 Karin Westerlund, Härnösand
2004 Hervor Sjödin, Sollefteå
2005 Gunnar Balgård, Umeå
2006 Karl Erik Harr, Oslo
2007 Göran Nordquist, Torsåker
2008 Ulf Beijbom, Växsjö
2009 Ulrika Bodén, Noraström
2010 Liv Ekerwald, Ås
2011 Christer Borg, Näsåker
2012 Björn Krestesen, Häggbränna

Pelle Molinsällskapets årsutskick 2012

Redaktör Eric Torestad och layout Carolina Visser

ISBN 978-91-637-2138-0

Tryckt hos McBläck Sollefteå, 0620-15533

